

Martiniden Bir Yol Vardır Bizlere

Şiirime dava arardım;
Bot içine çiçek mi,
Deniz kenarına göçek mi?
Ay gözünde sevdanın,
Malbec şarap içek mi?

Bir gün şeyhe danıştım,
Dedim martiniye karıştım,
Göze uyku inmiyor,
Ölüm ismim bilmiyor,
Yakazaya alıştım.

Dağda gezer ağırlarken,
Walkmanimi bağlarken,
Siyah sardım namluyu
Katık ettim susuyu,
Sert söylemiş türküyü
"Yüce"leri dağlarken.

Kıymık batsa askere
Gelmezken o teskere,
Mandal basıp kodlardım,
Biti duşa yollardım.
Üsse varana deye,
Kitap gelsin hediye,
Varsın gitsin son tertip
Konvoy günü 7ye.

Bir gün zirve mayında
Aluş Boğaz boyunda,
Taburcu(!) a-rak dedi
Bölükçü bir nas etti,
İman tahtası boynunda
Sorumluluk koynunda,
Nasa selam dururken
Sicilini yak dedi.

Meğer ki şiirim,
Davam, boyna asılmış,
Gözüme inmiş perde
Sevda deyip dalmışım,
Görememiş kanmışım,
Mevzi mevzi kutsarken
Gençliğimi çok erken
Sıcak diye koynuma
Silahımı sarmışım.

Şimdi mevzim hapistir,
Her görüşme claymore,
Sesim sese değince
GSM titreyince,
Çocuğuma bakarım
İsmi her an geçince,
Kerem eyle Alperen
Yusuf kuyuya düşünce,
Kayıp oldu sedâdım
Kare kare düşünce,
Adın ününü aldı
Melekler yükselince.

Serdar Gülsoy